

BERUŠKA MARUŠKA

Beruška Maruška se probudila, protáhla křídélka a jen tak se koukala kolem sebe. V trávě se třpytily kapky rosy a po obloze se kutálelo sluníčko jako míč, jen si trochu pohrát. No prostě – Marušce bylo hned jasné, že někde blizoučko na ni čeká moc krásný den. Jejda, tolika nádhery najednou, přivřela slastně očenka. A pak se ještě jednou protáhla a šup z postýlky. Vtom kolem proletěla vážka. No znáte ji, že? Krásná, elegantní, štíhlá, a ty barvy, co má na křídlech! Maruška se podívala na sebe a vypravila se k zrcadlu. Ale ne, co to vidí? Je to kulaté, červené, sem tam nějaký černý flek, neohrabané, no brrr. To teda stálo za to, takovým pohledem si kazit krásné ráno. Ale když to zrcadlo nelže. Maruška se rozhodla, že s tím něco musí udělat. A hned se pustila do cvičení. Dřepy, kliky... a když maminka volala na snídani, Maruška neslyšela, jak jí hučelo v hlavičce dřinou. A pak volal tatínek na ranní modlitbu, ale Maruška ani nechtěla slyšet, protože ještě neměla docvičeno. Tatínek se rozzlobil a pro Marušku šel. Všichni už čekali jenom na ni. A Maruška dnes neměla čas poslouchat. No ale pomodlit se teda šla. Jenže to taky není přesné. Ona byla tam, kde se ostatní modlili, a přemýšlela nad tím, jak to udělat, aby měla štíhlý pas jako ta vážka. A když někde jakoby z dálky zaslechla „amen“, poznala, že je konec s ranní modlitbou, a honem běžela vyzkoušet ty nové cviky. Vůbec ani trochu neslyšela, že i Pán Ježíš si s ní chtěl povídat. A Pán Ježíš byl smutný a měl veliké starosti, protože on ví všechno dopředu a věděl, co Marušku dnes všechno čeká. Taky věděl, že až ji bude maminka volat domů, protože se k nim nebezpečně blízko dostane ptáček, který jí berušky a jiné broučky na oběd, Maruška bude zrovna dělat kotrmelce a vůbec nic neuslyší. Ptáčci taky něco musí jíst a nejčastěji si vyberou slabé a nemocné broučky. Těm už se pomoci nedá. Jenže ani neposlušným broučkům se někdy pomoci nedá. Ještě štěstí, že blízko byl zajíček, který měl takovou chuť na trávu! Jak ji škubal, tak ji škubal, na nic nekoukal. A jeden lístek spadl rovnou na berušku. Au! Už chtěla vykřiknout a začít se zlobit, když vtom si toho ptáčka všimla. Honem se skrčila, ani nedutala a volala k Pánu Ježíši o pomoc. Strašně se bála. A taky si hned vzpomněla, že se ráno vůbec nechtěla modlit, aby jí Pán Ježíš ochraňoval, a maminku neposlouchala, ani tatínka ne. Tak proč by jí teď měl někdo pomáhat? A tak poprosila Pána Ježíše, aby jí to všechno odpustil a aby potěšil maminku a tatínka, až zjistí, že ji sezobl ptáček jenom proto, že neuměla poslouchat. Vtom zajíček vyskočil a pelášil někam za svými bráškami. A jak tak vyskočil,

ptáček se tak lekl, že uletěl. To si Maruška oddychla. A hned Pánu Ježíši poděkovala, že ji zachránil, že poslal toho zajíčka, ale taky za to, že poznala, že Bible je nejlepší zrcadlo ze všech. To kouká až do srdíčka, což žádné jiné zrcadlo tak krásně neumí.

